

HopeforKabondo.org

Op 6 juli 2007 bezochten Chris Morton en Isabelle Santens en hun kinderen Jessica (14) en Alison (12) Achieng en Hope Home in Kabondo, hieronder leest u hun ervaringen :

Isabelle :

We worden geleid door Achieng aan de GSM om Kabondo te vinden, via de weg van Kisii naar Kadongo, rijden we een klein aardewegje op om na 10-tal minuten het project te vinden. We worden hartelijk verwelkomd door Achieng, 36 jaar en de bezielster van alles wat we zien. "Ja, we zijn bewust een beetje verdoken van de hoofdweg en moeilijk vindbaar, anders zouden we overstelpt worden met aanvragen, want de omgeving weet dat kinderen hier goed terecht komen". We krijgen een rondleiding, eerst bij de baby's : Grace, Max, ... 5 bedjes staan in een prachtig kraaknet en aangenaam koel zeshoekig stenen gebouwtje , de baby's worden verzorgd door 3 vrouwen die de ganse dag flesjes maken, voeden, pampers verversen en liefhebben.

Dan gaan we naar Hope Home, waar de kinderen in leeftijdscategorieën onderverdeeld logeren, veel kinderen zien we niet want ze zijn naar school. Alles is zo kraaknet dat we van de ene verbazing in de andere vallen. We bezoeken de moestuin, de koeien (3 nu), en het ganse huis. Iedereen verwelkomt ons met een mooie glimlach en een handdruk. Daarna bezoek aan het kleuterschooltje : 3 klassen, net, iedereen in uniform. Achieng wil hen discipline, hygiëne en Engels aanleren , voor haar een ticket voor een betere toekomst. Voor ons zingen de kinderen hun mooiste liedjes en we zijn ontroerd. Hun foto's hangen allemaal boven het bord en ze wijzen maar al te graag aan waar hun foto hangt.

Ons volledige bezoek stellen we vragen aan Achieng, haar visie, haar toekomst en ze is een bijzonder intelligente vrouw met een duidelijke visie : start met hygiëne, doorbreek oude tradities, en we kunnen van Afrika een fantastisch continent maken. Dit alles gesteund door Achiengs moeder 56 jaar en ze zou haar zus kunnen zijn : een rondborstige dame met een fantastische smile, op een bepaald ogenblik neemt ze haar GSM aan en antwoord : "Yes I'm in Belgium now". We glimlachen en vragen de betekenis : "Yes in the village they call here Belgium". We krijgen een fantastische lunch : spaghetti met "organic" vegetables" uit de eigen moestuin. We helpen de spaghetti klaarmaken "because africans don't eat this" en het smaakt heerlijk. Uiteindelijk verlaten we Kabondo na 5 uur, voldaan en erg onder de indruk van alles, met de belofte dat we zeker terugkomen , langer zullen blijven en bij Achiengs moeder zullen logeren. We zijn benieuwd hoe de baby's verder groeien, en zeker Mozes die 2 weken geleden werd te vondeling gelegd op het erf, een prachtige baby die Achiengs speciale liefde krijgt. "Hoe kan een moeder zo'n mooi kind achterlaten ? wat is de achtergrond van dat kind ? van de andere kinderen weet ik waar ze vandaan komen, van Mozes weet ik niets". Maar ze kijkt zeer liefdevol naar de baby. "Ik heb eigenlijk liever niet dat de kinderen zouden geadopteerd worden en weggaan, want ze kunnen door hun opvoeding in de toekomst veel hier betekenen". Op dat ogenblik komen 5 mensen het erf opgewandeld waarvan 1 vrouw met een levende kip als geschenk onder haar arm, Achieng begint te huilen "Tears of joy". Ze vertelt ons dat dit onverwachtse bezoek heel veel betekent voor haar, het zijn mensen van het dorp, eerst non-believers die haar nu met hun bezoek tonen dat ze haar respecteren. Ze hadden gehoord dat Achieng ziek was (ze was juist genezen van malaria).

Achieng , haar moeder en alle medewerksters lieten een diepe indruk op ons na, en we koesteren reeds de herinneringen. Hoe één vrouw het verschil kan maken door te dromen, te geloven in haar dromen en ze zo ziet waar te maken is een voorbeeld voor veel mensen en sterkt ons geloof in de mogelijkheid dat Afrika een toekomst heeft ondanks de verschrikkelijke problemen met aids.

Jessica (14):

Aan iedereen die nog niet gezien heeft wat je eigenlijk zou MOETEN zien, is het niet prachtig om zodanig hard voor iets te vechten dat je jouw droom bereikt ? Dat je anderen er mee kan helpen en zelfs hun dromen laat uitkomen zonder besef ? Dat je jezelf verliest, en nooit opgeeft, tot je er geraakt... Dat je nooit naar anderen luistert, je je van niets aantrekt, je er zo hard voor gaat .. zelfs verder dan je verwacht had ? Je jouw eigen werk niet kan geloven .. Wil iedereen niet dat zijn allerliefste wensen uitkomen ? Dat je alles hebt wat je kan bereiken en nog verder kan verlangen .. Ik ben gefascineerd door wat ik gezien heb. Ik was verdoofd, mijn hart stond stil. Doe zo voort Achieng. Leef voor jouw droom en blijf verlangen.. Ik steun jou met heel mijn hart. Jessica.

Alison (12):

Toen we toekwamen waren we al meteen verwonderd hoe proper het wel was ! Er werd goed gezorgd voor alles ! Na de warme verwelkoming gingen we naar de allerkleinsten. Ook daar waren we verwonderd door de netheid , maar ook door de inzet en het geduld van de vrouwen die een handje hielpen . De babytjes werden uitstekend verzorgd en kregen veel liefde. Ook de ietwat grotere kinderen werden ongelooflijk goed verzorgd! Er was een speeltuintje , afdakjes voor de schaduw,... ook had Achieng een tuin gemaakt met groenten! Er waren ook enkele koeien ! Hope Home is eigenlijk niet enkel een weeshuis maar een thuis waar de kinderen veel plezier kunnen maken ! En dit allemaal door een droom van een sterke vrouw.

Chris :

Africa, black Africa, a place to dream about.

It has everything, warm azure blue seas, snow capped mountain ranges, green pristine forests, massive fresh water lakes, golden savannahs that stretch to the horizon, rich fertile fields for agriculture, underground wealth, sunsets and sights to take your breath away.

An animal richness that holds you spellbound for days upon end.

Views of the great predators, to the incredibly coloured birds and insects, every sight a wonder.

Smiling, waving, upright, proud, people greet you wherever you go, with their traditions and cultures going back thousands of years.

The smells, noises and feelings that can only be found and sensed in this, one of the most beautiful of places in the world.

Yet underneath the surface, an every growing problem, aids.

An estimated 13 million children are left without parents due to aids, often children as young as 12 are head of the household, bringing up their younger brothers and sisters, no time or money for education and hygiene here, time only to try and find food whichever way possible.

To the west of Kenya, between Nairobi and Lake Victoria are some of the most densely populated areas of Kenya, a beautiful region of lush green fields, valleys and mountains.

Warm friendly smiling people line the roads doing their daily chores. Here on a mud path about 10 minutes drive from the main road from Kisii to Kisumu is the project of an incredible lady Achieng. Achieng is sero positive, but has a dream and has the drive and desire to achieve her dream.

Here near the town of Kabondo, Achieng has made the first parts of her dream reality.

As we arrive bouncing along the path we see all the washing hanging out on the fences around the property. Turning in through the gate towards the two small houses Achieng and here Mother come out to greet us, smiles on their faces, welcoming us to their and their children's home.

After introductions we visit the babies in a small, but cool, airy building.

Everything immaculately clean (this is certainly not the norm in this area), 3 helpers constantly feeding, changing the nappies or soothing all the infants.

As we walk down the path towards Hope's home, the house where the older children stay, Achieng explains her dream and how with a little bit of help she will succeed.

Love, hygiene, education and happiness. That's what we saw when we walked around, these are the building blocks for Achieng's wonderful dream.

As we walk we see the scale of the problems:

Running water and electricity, for us things that we find normal, here a luxury.

A mule was bought to help carry water from 5 kilometres away (before, the helpers used to do this, but as the babies became more numerous, then the need for water increased).

Now they are busy with bore holes so that they can have water on site.

Electricity, that's another story. When I asked Achieng what would be the best thing that she could have, she said electricity. Then she explained that this would take at least 2 more years before they would have a chance to get it.

Babies arrive regularly and as the babies grow, their needs change and Achieng has to fill those needs.

More buildings for living quarters have to be built, more food has to be grown or bought, more helpers are needed, more school rooms have to be built, more teachers have to be found.

All this needs financing and without our help, it is impossible.

As we left in the early evening, all of us speechless about the wonderful dream, incredible courage and determination of one small lady here in unknown region of Kenya.

One thing was sure, we will continue to help and one day return to see Achieng's growing dream.